

Czwartek, 15 września 2016 r.

P8_TA(2016)0355

Wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia państw członkowskich *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 2016 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (COM(2016)0071 – C8-0098/2016 – 2016/0043(NLE))

(Konsultacja)

(2018/C 204/43)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2016)0071),
 - uwzględniając art. 148 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0098/2016),
 - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 8 lipca 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A8-0247/2016),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 293 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 3. zwraca się do Rady o poinformowanie go, jeśli uzna ona za stosowne odejście od tekstu przyjętego przez Parlament;
 4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku Komisji;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Poprawka 1

Wniosek dotyczący decyzji

Motyw - 1 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(-1) **Swoją decyzją (UE) 2015/1848 ^(1a) Rada po raz kolejny postanowiła zignorować rezolucję ustawodawczą Parlamentu Europejskiego z dnia 8 lipca 2015 r. Postawa Rady jest niezgodna z duchem traktatów, gdyż osłabia współpracę między instytucjami unijnymi i zwiększa deficyt demokratyczny wobec obywateli Unii. Parlament Europejski głęboko ubolewa nad podejściem Rady i podkreśla, że jego rezolucja ustawodawcza powinna być wzięta pod uwagę.**

^(1a) **Decyzja Rady (UE) 2015/1848 z dnia 5 października 2015 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityk zatrudnienia państw członkowskich na rok 2015 (Dz.U. L 268 z 15.10.2015, s. 28).**

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0261.

Czwartek, 15 września 2016 r.

Poprawka 2**Wniosek dotyczący decyzji****Motyw 1***Tekst proponowany przez Komisję*

- (1) Artykuł 145 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi, że państwa członkowskie i Unia działają w celu wypracowania skoordynowanej strategii dla zatrudnienia, a w szczególności na rzecz wspierania wysokiego poziomu kwalifikacji i szkolenia pracowników i ich zdolności do dostosowywania się, jak również wspierania reagujących na zmiany gospodarcze rynków pracy, mając na względzie osiągnięcie celów określonych w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE).

Poprawka

- (1) Artykuł 145 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi, że państwa członkowskie i Unia działają w celu wypracowania skoordynowanej strategii dla zatrudnienia, a w szczególności na rzecz wspierania wysokiego poziomu kwalifikacji i szkolenia pracowników i ich zdolności do dostosowywania się, jak również wspierania reagujących na zmiany gospodarcze rynków pracy, mając na względzie osiągnięcie celów określonych w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). **Zgodnie z art. 9 i 10 TFUE przy określaniu i realizacji swoich polityk i działań Unia powinna zapewnić zintegrowany rynek pracy, który będzie sprzyjał włączeniu społecznemu i będzie w stanie poradzić sobie z poważnymi konsekwencjami bezrobocia i zagwarantować wysoki poziom zatrudnienia, stworzyć godne warunki pracy w całej Unii, w tym odpowiednie wynagrodzenia, i zapewnić odpowiednią ochronę socjalną zgodnie z prawem pracy i rokowaniami zbiorowymi oraz zasadą pomocniczości, jak również wysoki poziom kształcenia i szkoleń, a także zwalczać dyskryminację ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.**

Czwartek, 15 września 2016 r.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący decyzji

Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję

- (2) Zaproponowana przez Komisję strategia „Europa 2020” **umożliwia** Unii ukierunkowanie swojej gospodarki na inteligentny i zrównoważony wzrost, sprzyjający włączeniu społecznemu, któremu towarzyszy wysoki poziom zatrudnienia, wydajności i spójności społecznej. **Pięć głównych celów, które wyszczególniono w ramach odpowiednich wytycznych, to cele wspólne, które wytyczają kierunek działań państw członkowskich, uwzględniając ich pozycje wyjściowe i uwarunkowania krajowe, jak również pozycję wyjściową i uwarunkowania Unii.** Europejska strategia zatrudnienia ma kluczowe znaczenie dla wdrażania celów nowej strategii w zakresie zatrudnienia i rynku pracy.

Poprawka

- (2) Zaproponowana przez Komisję strategia „Europa 2020” **powinna umożliwić** Unii ukierunkowanie swojej gospodarki na inteligentny i zrównoważony wzrost, sprzyjający włączeniu społecznemu, któremu towarzyszy wysoki poziom zatrudnienia, wydajności i spójności społecznej. **Unia potrzebuje całościowej polityki i inwestycji publicznych, które będą zwalczać bezrobocie i ubóstwo. W tym kontekście głęboki niepokój budzą odnotowane dotychczas zmiany wskaźników zatrudnienia i wskaźników społecznych strategii „Europa 2020”, gdyż liczba osób zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym zamiast zmaleć, wzrosła o pięć milionów, wskaźnik zatrudnienia w niektórych krajach nie powrócił jeszcze do poziomu sprzed kryzysu, a w niektórych państwach członkowskich odsetek młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani niekształcącej się (młodzieży NEET) przekracza 20 %, podczas gdy odsetek osób wcześniej kończących naukę sięga 23 %.** Europejska strategia zatrudnienia ma kluczowe znaczenie dla wdrażania celów nowej strategii w zakresie zatrudnienia, **włączenia społecznego i rynku pracy. Cele te nie zostały jednak zrealizowane, a państwa członkowskie muszą dłożyć większych starań, by osiągnąć oczekiwane wyniki. Realizacja strategii „Europa 2020” w obszarze zatrudnienia i warunków socjalnych musi pozostać głównym celem polityki zatrudnienia państw członkowskich.**

Czwartek, 15 września 2016 r.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący decyzji

Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

- (3) Zintegrowane wytyczne **są** zgodne z konkluzjami Rady Europejskiej. Wyznaczają one dokładny kierunek, w jakim państwa członkowskie powinny zmierzać, opracowując swoje krajowe programy reform i wdrażając reformy, a także odzwierciedlają współzależności zgodnie z paktem stabilności i wzrostu. Wytyczne dotyczące zatrudnienia powinny **stanowić podstawę dla** wszelkich zaleceń, jakie Rada może kierować do poszczególnych państw członkowskich na mocy art. 148 ust. 4 TFUE, **równoległe** z indywidualnymi zaleceniami kierowanymi do państw członkowskich na podstawie art. 121 ust. 2 tego Traktatu. Wytyczne dotyczące zatrudnienia powinny stanowić **również** podstawę opracowania wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu, przesyłanego co roku przez Radę i Komisję Europejską do Rady Europejskiej.

Poprawka

- (3) Zintegrowane wytyczne **powinny być** zgodne z konkluzjami Rady Europejskiej. Wyznaczają one dokładny kierunek, w jakim państwa członkowskie powinny zmierzać, opracowując swoje krajowe programy reform i wdrażając reformy, a także odzwierciedlają współzależności zgodnie z paktem stabilności i wzrostu. Wytyczne dotyczące zatrudnienia powinny **być brane pod uwagę przy formułowaniu** wszelkich zaleceń, jakie Rada może kierować do poszczególnych państw członkowskich na mocy art. 148 ust. 4 TFUE, **przy zachowaniu odpowiedniej równowagi** z indywidualnymi zaleceniami kierowanymi do państw członkowskich na podstawie art. 121 ust. 2 TFUE. **Zalecenia dla poszczególnych krajów powinny uwzględniać nie tylko wskaźniki ekonomiczne, lecz w stosownych przypadkach również wskaźniki zatrudnienia i wskaźniki społeczne, oceniając ex ante proponowane reformy i ich wpływ na obywateli.** Wytyczne dotyczące zatrudnienia powinny **być ustalone w ścisłej współpracy z Parlamentem Europejskim i powinny** stanowić podstawę opracowania wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu, przesyłanego co roku przez Radę i Komisję Europejską do Rady Europejskiej. **Trzy wskaźniki zatrudnienia – współczynnik aktywności zawodowej, bezrobocia młodzieży i bezrobocia długoterminowego – zostały w ostatnim czasie włączone do procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej, a Parlament Europejski w rezolucji z dnia 25 lutego 2016 r.^(1a) wezwał odnośnie państwa członkowskie do zainicjowania w oparciu o te wskaźniki dogłębnej analizy, która może dać początek kolejnym propozycjom i realizacji reform gospodarczych, społecznych i reform rynku pracy.**

^(1a) Teksty przyjęte P8_TA(2016)0058.

Czwartek, 15 września 2016 r.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący decyzji

Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

- (4) Analiza krajowych programów reform państw członkowskich zawarta we wspólnym sprawozdaniu o zatrudnieniu wskazuje na to, że państwa członkowskie nadal powinny skupiać wszystkie wysiłki na priorytetowych obszarach, tj. na podnoszeniu współczynnika aktywności zawodowej i ograniczaniu bezrobocia strukturalnego, zwiększaniu zasobów wykwalifikowanej siły roboczej **odpowiadającej potrzebom** rynku pracy, propagowaniu **jakości zatrudnienia** i uczenia się przez całe życie, poprawie wydajności systemów kształcenia i szkolenia na wszystkich poziomach oraz zwiększaniu liczby osób podejmujących studia wyższe, promowaniu włączenia społecznego i zwalczaniu ubóstwa.

Poprawka

- (4) Analiza krajowych programów reform państw członkowskich zawarta we wspólnym sprawozdaniu o zatrudnieniu wskazuje na to, że państwa członkowskie **powinny uwzględnić zalecenia Parlamentu Europejskiego w sprawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego, zalecenia dla poszczególnych krajów oraz wytyczne w sprawie zatrudnienia** i nadal powinny skupiać wszystkie wysiłki na priorytetowych obszarach, tj. na podnoszeniu współczynnika aktywności zawodowej i ograniczaniu bezrobocia strukturalnego **przez tworzenie nowych miejsc pracy i wspieranie sprawnie działającego, sprzyjającego włączeniu społecznemu, dynamicznego rynku pracy**, zwiększaniu zasobów wykwalifikowanej siły roboczej **zdolnej reagować na potrzeby** rynku pracy, propagowaniu **godnych miejsc pracy** i uczenia się przez całe życie, poprawie wydajności systemów kształcenia i szkolenia na wszystkich poziomach oraz zwiększaniu liczby osób podejmujących studia wyższe, promowaniu włączenia społecznego i **godzenia życia prywatnego z zawodowym, przeciwdziałaniu wszelkim formom dyskryminacji** i zwalczaniu ubóstwa, **zwłaszcza wśród dzieci, jak również zwiększaniu zdolności starzejącej się populacji**.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący decyzji

Motyw 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (6a) 120 mln obywateli Unii, czyli około 25 %, jest zagrożone ubóstwem i wykluczeniem społecznym. Ta wyjątkowa sytuacja, która cechuje się wysoką liczbą obywateli Unii, którzy są bez pracy, wymaga od Komisji przyjęcia środków w celu zachęcenia państw członkowskich do opracowania systemu minimalnego dochodu obywatelskiego, aby zapewnić tym osobom godziwe warunki życia.

Czwartek, 15 września 2016 r.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący decyzji

Artykuł 2 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia państw członkowskich **określone w załączniku do decyzji Rady z dnia 5 października 2015 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich**⁽⁴⁾ obowiązują również w 2016 r., a państwa członkowskie uwzględniają je w swojej polityce zatrudnienia.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/1848 z dnia 5 października 2015 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (Dz.U. L 268 z 15.10.2015, s. 28)

Poprawka

Niniejszym przyjmuje się przedstawione w załączniku wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia państw członkowskich. Państwa członkowskie uwzględniają te wytyczne w swojej polityce zatrudnienia i programach reform, w sprawie których przekazywane są sprawozdania zgodnie z art. 148 ust. 3 TFUE.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący decyzji

Załącznik (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Wytyczna 5: Pobudzanie zapotrzebowania na pracę

Państwa członkowskie, we współpracy z regionalnymi i lokalnymi władzami powinny skutecznie i szybko zająć się kwestią bezrobocia, i ułatwiać tworzenie trwałych i wysokiej jakości miejsc pracy oraz w nie inwestować, rozwiązać problem dostępu dla grup ryzyka i zmniejszać przeszkody w zatrudnianiu osób o różnych poziomach umiejętności i we wszystkich sektorach rynku pracy dla przedsiębiorstw, między innymi przez ograniczanie biurokracji, ale respektując standardy pracy i standardy społeczne, promować przedsiębiorczość młodych oraz w szczególności wspierać tworzenie i rozwój mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw w celu zwiększenia wskaźnika zatrudnienia wśród kobiet i mężczyzn. Państwa członkowskie powinny również aktywnie promować między innymi zatrudnienie w białym i zielonym sektorze oraz niebieskiej gospodarce oraz gospodarkę społeczną i sprzyjać innowacjom społecznym.

Czwartek, 15 września 2016 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Należy przenieść obciążenia podatkowe z pracy na inne źródła opodatkowania, które mają mniej niekorzystny wpływ na zatrudnienie i wzrost gospodarczy, przy jednoczesnej ochronie przychodów na potrzeby odpowiedniej ochrony socjalnej i wydatków zorientowanych na inwestycje publiczne, innowacje i tworzenie miejsc pracy. Zmniejszenie opodatkowania pracy powinno być ukierunkowane na odpowiednie składniki obciążenia podatkowego, zwalczanie dyskryminacji oraz usuwanie przeszkód i czynników zniechęcających do uczestnictwa w rynku pracy, zwłaszcza w odniesieniu do osób niepełnosprawnych i osób najbardziej oddalonych od rynku pracy, przy jednoczesnym poszanowaniu obowiązujących zasad prawa pracy.

Polityka zapewniająca odpowiednie dochody umożliwiające utrzymanie się ma nadal znaczenie dla tworzenia zatrudnienia i zmniejszenia ubóstwa w Unii. Państwa członkowskie powinny zatem, wspólnie z partnerami społecznymi, respektować i zachęcać do korzystania z mechanizmów ustalania płac, co pozwoli na dostosowanie realnych wynagrodzeń do zmian wydajności pracy oraz na skorygowanie dawnych dysproporcji bez podsycania presji deflacyjnej. Te mechanizmy powinny zapewniać wystarczające zasoby na zaspokojenie podstawowych potrzeb, przy uwzględnieniu wskaźników ubóstwa dla każdego państwa członkowskiego. W tym względzie należy właściwie ocenić różnice w poziomach umiejętności i warunkach na lokalnych rynkach pracy w celu zapewnienia płac pozwalających na godziwe życie w całej Unii. Podczas ustalania minimalnych płac zgodnie z krajowym ustawodawstwem i praktyką państwa członkowskie i partnerzy społeczni powinni zapewnić ich adekwatność, a także uwzględnić ich wpływ na ubóstwo pracujących, dochody gospodarstw domowych, łączny popyt, tworzenie miejsc pracy i konkurencyjność.

Państwa członkowskie powinny dążyć do zmniejszania biurokracji, aby odciążyć małe i średnie przedsiębiorstwa, gdyż przyczyniają się one w bardzo dużej mierze do tworzenia miejsc pracy.

Wytyczna 6: Zwiększenie podaży pracy i umiejętności

Czwartek, 15 września 2016 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Państwa członkowskie powinny promować zrównoważoną wydajność i szanse na wysokiej jakości zatrudnienie poprzez zapewnienie należytego dostępu do właściwej wiedzy i umiejętności, dostępnych dla każdego. Specjalną uwagę należy poświęcić opiece zdrowotnej, usługom socjalnym i usługom transportowym, które stoją w obliczu lub w perspektywie średnioterminowej staną w obliczu braków kadrowych. Państwa członkowskie powinny dokonać skutecznych inwestycji w wysokiej jakości, integracyjne systemy kształcenia od wczesnych lat i szkolenia zawodowego, przy jednoczesnym zwiększaniu skuteczności i wydajności w celu podwyższania poziomu wiedzy fachowej i umiejętności siły roboczej, przy jednoczesnym zwiększaniu zróżnicowania umiejętności; pozwoli to lepiej przewidywać i dostosować się do szybko zmieniających się potrzeb dynamicznych rynków pracy w gospodarce, która jest w coraz większym stopniu objęta cyfryzacją. W związku z tym należy wziąć pod uwagę fakt, że umiejętności miękkie, takie jak umiejętność komunikacji, zyskują coraz większe znaczenie w licznych zawodach.

Państwa członkowskie powinny propagować wśród młodych ludzi przedsiębiorczość między innymi przez wprowadzenie dobrowolnych kursów przedsiębiorczości i zachęcanie do tworzenia studenckich przedsiębiorstw w szkołach wyższych i pomaturalnych. Państwa członkowskie, we współpracy z regionalnymi i lokalnymi władzami, powinny zwiększyć wysiłki zmierzające do zapobiegania zbyt wczesnemu porzuceniu nauki przez młodych ludzi, zapewnienia bezproblemowego przechodzenia z etapu kształcenia i szkolenia do życia zawodowego, poprawy dostępu do wysokiej jakości kształcenia dorosłych dla wszystkich i usunięcia barier blokujących ten dostęp, zwracając szczególną uwagę na grupy wysokiego ryzyka i ich potrzeby poprzez przekwalifikowanie w przypadkach, kiedy utrata pracy i zmiany na rynku pracy wymagają ich aktywnej reintegracji. Jednocześnie państwa członkowskie powinny realizować strategie aktywnego starzenia się, aby umożliwić pracę w dobrym stanie zdrowia aż do osiągnięcia wieku emerytalnego.

Zapewniając niezbędny poziom umiejętności wymagany na stale zmieniającym się rynku pracy oraz wspierając kształcenie i szkolenie wraz z programami kształcenia dorosłych, państwa członkowskie powinny mieć na uwadze, że potrzebne są też miejsca pracy niewymagające wysokich kwalifikacji oraz że wysoko wykwalifikowani mają lepsze szanse na zatrudnienie niż średnio i nisko wykwalifikowani.

Czwartek, 15 września 2016 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Dostęp do przystępnej cenowo, wysokiej jakości wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem powinien być priorytetem wszechstronnej polityki i inwestycji w połączeniu ze wsparciem dla rodzin i rodziców oraz środkami pomagającymi godzić rodzicom życie zawodowe z prywatnym, co ma przyczynić się do zapobiegania przedwczesnemu kończeniu nauki i zwiększać szanse młodych ludzi na rynku pracy.

Należy skutecznie i szybko rozwiązać problem bezrobocia, w szczególności bezrobocia długotrwałego i wysokiego bezrobocia regionalnego, i zapobiegać mu za pomocą zestawu środków odnoszących się do podaży i popytu. Liczba długotrwanie bezrobotnych i problem niedopasowania umiejętności do potrzeb i ich utrata to problemy, z którymi należy się zmierzyć dzięki kompleksowym i wzajemnie wzmacniającym się strategiom, w tym dzięki udzielaniu zindywidualizowanego i oparte-go o rzeczywiste potrzeby aktywnego wsparcia i zapewnieniu odpowiednich form ochrony społecznej dla długotrwanie bezrobotnych w celu doprowadzenia do ich świadomego i odpowiedzialnego powrotu na rynek pracy. Należy kompleksowo zająć się bezrobociem wśród młodzieży za pomocą wszechstronnej strategii na rzecz zatrudnienia młodzieży. Obejmuje to inwestycje w sektorach, w których mogą powstać wysokiej jakości miejsca pracy dla młodych ludzi, oraz zapewnienie właściwym podmiotom, takim jak służby wsparcia młodzieży, organizatorzy kształcenia i szkolenia, organizacje młodzieżowe i publiczne służby zatrudnienia, środków niezbędnych do pełnej i spójnej realizacji krajowych planów wdrożenia gwarancji dla młodzieży, ale także sprawną absorpcję dostępnych środków przez państwa członkowskie. Należy również ułatwić dostęp do finansowania tym, którzy zdecydowali się na podjęcie działalności gospodarczej, poprzez szerszy dostęp do informacji, redukcję nadmiernej biurokracji oraz możliwość konwertowania kilkumiesięcznego zasiłku dla bezrobotnych w płatną z góry dotację na rozpoczęcie działalności po przedstawieniu biznesplanu i zgodnie z krajowym ustawodawstwem.

Przy opracowywaniu i wprowadzaniu w życie środków walki z bezrobociem państwa członkowskie powinny brać pod uwagę lokalne i regionalne dysproporcje oraz powinny współpracować z lokalnymi służbami zatrudnienia.

Czwartek, 15 września 2016 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Należy zająć się strukturalnymi słabościami w systemach kształcenia i szkolenia w celu zapewnienia wysokiej jakości efektów uczenia się oraz aby zwalczać zjawisko przedwczesnego kończenia nauki i mu zapobiegać, stawiając na wszechstronną edukację wysokiej jakości od najniższego poziomu. Wymaga to elastycznych systemów edukacji z naciskiem na praktykę. Państwa członkowskie, we współpracy z lokalnymi i regionalnymi władzami, powinny poprawić jakość poziomu wykształcenia czyniąc go dostępnym dla wszystkich, stworzyć i ulepszyć dwutorowe systemy kształcenia, dostosowane do ich potrzeb, przez poprawę możliwości szkolenia zawodowego i istniejących ram, takich jak Europass oraz zapewnić, w razie konieczności, odpowiednie przekwalifikowanie zawodowe, tak aby zostały uznane kompetencje nabyte poza formalnym systemem kształcenia. Należy wzmocnić powiązania między kształceniem a pracą, a jednocześnie zapewnić, że edukacja jest na tyle ogólna, że daje solidną podstawę gwarantującą zdolność do zatrudnienia przez całe życie.

Państwa członkowskie powinny lepiej dostosować swoje systemy szkolenia do rynku pracy, aby poprawić przechodzenie z etapu szkolenia do świata pracy. Ma to przede wszystkim znaczenie w związku z cyfryzacją oraz nowymi technologiami, zielonymi miejscami pracy oraz służbą zdrowia.

Dyskryminacja na rynku pracy i dyskryminacja dotycząca dostępu do tego rynku powinna zostać jeszcze bardziej ograniczona, szczególnie w odniesieniu do grup zmagających się z dyskryminacją lub wykluczeniem, takich jak kobiety, osoby starsze, ludzie młodzi, osoby niepełnosprawne i legalni migranci. Na rynku pracy konieczne jest zapewnienie równouprawnienia płci, w tym równych płac, a także dostępu do wysokiej jakości i przystępnej cenowo wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, jak również elastyczności koniecznej, by zapobiec wykluczeniu osób doświadczających przerw w karierze zawodowej ze względu na obowiązki rodzinne, takie jak sprawowanie opieki nad członkami rodziny. W związku z tym państwa członkowskie powinny odblokować dyrektywę o kobietach w zarządzie.

W tym względzie państwa członkowskie powinny wziąć pod uwagę fakt, że odsetek młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nieszkolącej się jest wyższy wśród kobiet niż wśród mężczyzn oraz że zjawisko to wynika przede wszystkim ze wzrostu bezrobocia młodzieży, ale także z braku aktywności zawodowej związanej z brakiem wykształcenia.

Czwartek, 15 września 2016 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Państwa członkowskie powinny w pełni, skutecznie i sprawnie wykorzystywać Europejski Fundusz Społeczny i inne fundusze UE w celu zwalczania ubóstwa, poprawy jakości zatrudnienia, szerszego włączenia społecznego, podniesienia poziomu edukacji, administracji publicznej i usług publicznych. Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych i jego platformy inwestycyjne powinny również zostać wykorzystane do zapewnienia miejsc pracy o wysokiej jakości i wyposażenia pracowników w umiejętności niezbędne do przejścia Unii na zrównoważony model wzrostu gospodarczego.

Wytuczna 7: Poprawa funkcjonowania rynków pracy

Państwa członkowskie powinny ograniczyć segmentację rynku pracy poprzez rozwiązanie problemu niepewności zatrudnienia, niepełnego zatrudnienia, pracy nierejestrowanej i umów o zerowym wymiarze czasu pracy. Przepisy w zakresie ochrony zatrudnienia oraz instytucje zajmujące się tą kwestią powinny zapewniać odpowiednie środowisko dla zatrudnienia, przy zachowaniu odpowiedniego poziomu ochrony pracujących i osób poszukujących pracy lub zatrudnionych na podstawie umów na czas określony, w niepełnym wymiarze czasu pracy, umów nietypowych, umów o świadczenie pracy przez osoby samozatrudnione poprzez aktywne angażowanie partnerów społecznych i zachęcanie do rokowań zbiorowych. Należy zadbać o wysoką jakość zatrudnienia dla wszystkich, przez co rozumie się bezpieczeństwo społeczno-gospodarcze, trwałość, odpowiednie wynagrodzenie, prawa pracownicze, godziwe warunki pracy (co obejmuje bezpieczeństwo i higienę), ochronę socjalną, równouprawnienie płci, możliwości w zakresie kształcenia i szkolenia. Dlatego należy umożliwiać młodym ludziom podejmowanie pracy, powrót na rynek pracy osób długotrwale bezrobotnych i równowagę między życiem zawodowym a prywatnym przez zapewnianie opieki po przystępnej cenie i modernizację organizacji pracy. Zbliżenie warunków pracy na wyższym poziomie powinno być promowane w całej Unii.

Dostęp do rynku pracy powinien sprzyjać przedsiębiorczości, tworzeniu trwałych miejsc pracy we wszystkich sektorach, w tym w obszarze zielonego zatrudnienia, gospodarki społecznej i innowacji społecznych, w celu jak najlepszego wykorzystania umiejętności ludzi, wspierania ich rozwoju przez całe życie oraz wspierania innowacyjności pracowników.

Czwartek, 15 września 2016 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Państwa członkowskie powinny intensywnie zaangażować parlamenty krajowe, partnerów społecznych, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, lokalne i regionalne władze w opracowywanie i wdrażanie odpowiednich reform i polityk, zgodnie z zasadą partnerstwa i praktyką krajową, przy jednoczesnym wspieraniu poprawy funkcjonowania i skuteczności dialogu społecznego na szczeblu krajowym, zwłaszcza w państwach mających poważne problemy spowodowane dewaluacją płac wywołaną niedawną deregulacją rynków pracy oraz osłabieniem negocjacji zbiorowych.

Państwa członkowskie powinny zapewnić podstawowe standardy jakości aktywnej polityki rynku pracy, usprawniając jej ukierunkowanie na cele, działania informacyjne, zasięg oraz powiązania ze środkami wspierającymi, takimi jak zabezpieczenie społeczne. Polityka w tym zakresie powinna mieć na celu lepszy dostęp do rynku pracy, wzmocnienie rokowań zbiorowych i dialogu społecznego i wspieranie zrównoważonych przemian na rynku pracy. Wysoce wykwalifikowane publiczne służby zatrudnienia powinny przy tym udzielać zindywidualizowanego wsparcia i wdrażać systemy pomiaru wyników. Państwa członkowskie powinny również zapewnić, aby ich systemy zabezpieczenia społecznego skutecznie aktywizowały i umożliwiały udział w rynku pracy tym, którzy mogą w nim uczestniczyć, chroniły (tymczasowo) tych, którzy są wykluczeni z rynku pracy lub nie są w stanie w nim uczestniczyć, a także przygotowywały ich do ewentualnych trudnych sytuacji życiowych i zmieniających się warunków gospodarczych i społecznych poprzez inwestowanie w kapitał ludzki. Państwa członkowskie powinny wprowadzić, jako jedno z możliwych działań mających na celu zmniejszenie ubóstwa i zgodnych z krajową praktyką, dochód minimalny proporcjonalny do ich sytuacji społeczno-gospodarczej. Państwa członkowskie powinny promować otwarte dla wszystkich rynki pracy sprzyjające włączeniu społecznemu, a także wprowadzać skuteczne środki przeciwdziałające dyskryminacji.

Należy zadbać o mobilność pracowników jako o podstawowe prawo i kwestię podlegającą swobodnej decyzji w celu wykorzystania całego potencjału europejskiego rynku pracy, w tym przez zwiększanie możliwości przenoszenia uprawnień emerytalnych i efektywnego uznawania kwalifikacji oraz umiejętności, a także likwidację biurokracji i innych przeszkód. Państwa członkowskie powinny jednocześnie zmierzyć się z barierami językowymi, usprawniając system edukacji w tym kierunku. Państwa członkowskie powinny wykorzystywać sieć EURES, aby pobudzać mobilność pracowników. Inwestycje w regionach, w których obserwuje się odpływ siły roboczej powinny być promowane w celu złagodzenia zjawiska drenażu mózgow i zachęcania do powrotu pracowników mobilnych.

Czwartek, 15 września 2016 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Wytyczna 8: Poprawa jakości i wyników systemów kształcenia i szkolenia na wszystkich szczeblach

Państwa członkowskie powinny nadać priorytet dostępowi do przystępnej cenowo, wysokiej jakości opieki nad dziećmi i wczesnej edukacji, ponieważ są to ważne środki wsparcia dla podmiotów działających na rynku pracy, przyczyniające się do zwiększenia ogólnej stopy zatrudnienia przy jednoczesnym wspieraniu zainteresowanych osób w ich obowiązkach. Państwa członkowskie powinny stworzyć kompleksowe strategie i inwestycje niezbędne do wsparcia dla rodzin i rodziców oraz wprowadzić środki pomagające godzić rodzicom życie zawodowe z prywatnym, co ma przyczynić się do zapobiegania przedwczesnemu kończeniu nauki i zwiększać szanse młodych ludzi na rynku pracy.

Wytyczna 9: Zagwarantowanie sprawiedliwości społecznej, zwalczanie ubóstwa i promowanie równych szans

Państwa członkowskie, we współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi, powinny udoskonalić systemy zabezpieczenia społecznego przez zagwarantowanie podstawowych standardów, w celu zapewnienia wydajnej, skutecznej i trwałej ochrony na wszystkich etapach życia jednostki, zagwarantowanie godnego życia, solidarności, dostępu do ochrony socjalnej, pełnego poszanowania praw socjalnych, sprawiedliwości i podjęcia działań niwelujących nierówności, a także zadbania o włączenie społeczne w celu wyeliminowania ubóstwa, w szczególności osób wykluczonych z rynku pracy i słabszych grup. Konieczne jest uproszczenie, lepsze ukierunkowanie i podniesienie poziomu ambicji polityki społecznej, uzupełnione o zapewnienie przystępnej cenowo, wysokiej jakości opieki nad dziećmi i edukacji, skutecznych szkoleń i pomocy w znalezieniu pracy, wsparcie potrzeb mieszkaniowych i dostępna dla wszystkich wysokiej jakości opieka zdrowotna, dostęp do podstawowych usług, takich jak konta w banku i dostęp do internetu, a także podjęcie działań w celu zapobiegania wczesnemu kończeniu nauki oraz na potrzeby walki ze skrajnym ubóstwem, z wykluczeniem społecznym oraz, bardziej ogólnie, ze wszystkimi formami ubóstwa. Szczególnie zdecydowanie należy zwalczać ubóstwo dzieci.

Czwartek, 15 września 2016 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Do tego celu należy użyć różnych uzupełniających się instrumentów ukierunkowanych na indywidualne potrzeby, w tym usług wspomagających aktywizację zawodową i wsparcia dochodu. W tym celu każde państwo członkowskie ustala poziom minimalnego dochodu zgodnie z praktyką krajową, w zależności od specyfiki sytuacji gospodarczej i społecznej danego państwa. Systemy zabezpieczenia społecznego powinny być zaprojektowane w taki sposób, aby ułatwić dostęp i uwzględnienie wszystkich osób w sposób wolny od dyskryminacji, wspierać inwestycje w kapitał ludzki oraz przyczyniać się do zapobiegania ubóstwu i wyłączeniu społecznemu, a także innym rodzajom ryzyka, takim jak utrata zdrowia lub zatrudnienia, a także chronić przed nimi. Należy położyć szczególny nacisk na dzieci cierpiące ubóstwo z uwagi na długotrwałe bezrobocie rodziców.

Należy zrestrukturyzować systemy emerytalne w celu zapewnienia ich stabilności, bezpieczeństwa i adekwatności dla kobiet i mężczyzn przez wzmocnienie programów emerytalnych, z myślą o zapewnieniu odpowiedniego dochodu na emeryturze, co najmniej powyżej progu ubóstwa. Systemy emerytalne powinny zapewniać konsolidację, dalszy rozwój i umocnienie trzech filarów systemów oszczędności emerytalnych. Powiązanie wieku emerytalnego z oczekiwaną długością życia nie jest jedynym instrumentem walki z wyzwaniem starzenia się. Reformy systemów emerytalnych powinny także, między innymi, odzwierciedlać trendy na rynku pracy, współczynnik urodzeń, sytuację demograficzną, sytuację zdrowotną i materialną, warunki pracy i współczynnik obciążenia ekonomicznego. Najlepszym podejściem do zjawiska starzenia się jest zwiększenie ogólnego zatrudnienia, w oparciu także o inwestycje społeczne w aktywne starzenie się.

Państwa członkowskie powinny zwiększyć jakość, przystępność, dostępność, wydajność i skuteczność systemów opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej oraz ochrony socjalnej, a także godnych warunków pracy w odpowiednich sektorach, przy jednoczesnym utrzymaniu finansowej stabilności tych systemów poprzez poprawę solidarnego finansowania.

Państwa członkowskie powinny zapewnić pełne wykorzystanie Europejskiego Funduszu Społecznego i innych funduszy unijnych w celu wsparcia walki z ubóstwem, wykluczeniem społecznym i dyskryminacją, poprawienia dostępności dla osób niepełnosprawnych w celu promowania równości kobiet i mężczyzn oraz usprawnienia administracji publicznej.

Czwartek, 15 września 2016 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Zasadniczym celem strategii „Europa 2020” w dziedzinie zatrudnienia, na podstawie którego państwa członkowskie określają swoje cele krajowe, uwzględniając swoje względne pozycje wyjściowe i uwarunkowania krajowe, jest zmierzanie do podwyższenia do roku 2020 wskaźnika zatrudnienia kobiet i mężczyzn w wieku 20–64 lata do 75 %; zmniejszenie odsetka osób przedwcześnie kończących naukę do poniżej 10 %; zwiększenie do co najmniej 40 % odsetka osób w wieku od 30 do 34 lat z wykształceniem wyższym lub równorzędnym; i wspieranie włączenia społecznego, zwłaszcza przez ograniczanie ubóstwa, mając na celu uwolnienie od ryzyka ubóstwa lub wykluczenia społecznego co najmniej 20 milionów obywateli ^(1a).

^(1a) Populację określa się jako liczbę osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem według trzech wskaźników (zagrożenie ubóstwem; deprivacja materialna; gospodarstwo domowe bez osób pracujących), pozostawiając państwom członkowskim swobodę w ustalaniu krajowych wartości docelowych na podstawie najbardziej odpowiednich wskaźników, biorąc pod uwagę własną krajową sytuację i priorytety.